

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητοδρόμου «Ιονία Οδός» από Αντίρριο μέχρι Ιωάννινα, ΠΑΘΕ Αθήνα (Α/Κ Μεταμόρφωσης) – Μαλιακός (Σκάρφεια) και Συνδετηρίου Κλάδου του ΠΑΘΕ Σχηματάρι – Χαλκίδα και ρύθμιση συναφών θεμάτων»

Ι. Γενικά

Με το προτεινόμενο Νοσχ φέρεται προς κύρωση η «Σύμβαση Παραχώρησης του Έργου της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητοδρόμου «Ιονία Οδός» από Αντίρριο μέχρι Ιωάννινα, ΠΑΘΕ Αθήνα (Α/Κ Μεταμόρφωσης) – Μαλιακός (Σκάρφεια) και Συνδετηρίου Κλάδου του ΠΑΘΕ Σχηματάρι – Χαλκίδα» (στο εξής, Σύμβαση). Η Σύμβαση υπογράφηκε στην Αθήνα την 19η Δεκεμβρίου 2006 μετά το πέρας του σχετικού διαγωνισμού (το αποτέλεσμα του οποίου, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. ΟΑΠ/Φ1/Γ2/16774/29.9.2006 απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.), μεταξύ αφενός του Ελληνικού Δημοσίου που εκπροσωπήθηκε από τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και αφετέρου α) της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «Νέα Οδός Ανώνυμη Εταιρία Παραχώρησης» και τον διακριτικό τίτλο «Νέα Οδός Α.Ε.» ως παραχωρησιούχου και β) των τρίτων συμβαλλόμενων Ανωνύμων Εταιριών i. «CINTRA CONCESIONES DE INFRAESTRUCTURAS DE TRANSPORTE S.A.», ii. «ΓΕΚ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ», iii. «IRIDIUM CONCESIONES DE INFRAESTRUCTURAS S.A.», iv. «ACS SERVICIOS Y CONCESIONES, SL», v. «DRAGADOS S.A.», ως αρχικών μετόχων της Παραχωρησιούχου Εταιρίας (Άρθρο Πρώτο του Νοσχ). Σημειώνεται ότι το Έργο που παραχωρείται με τη Σύμβαση

έχει ενταχθεί, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, στο Διευρωπαϊκό Δίκτυο – TEN (Απόφαση Νο. 1692/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23.7.1996, ΕΕ L 228/9.9.1996 σ. 1-104, η οποία τροποποιήθηκε με την Απόφαση Νο. 884/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29.4.2004, ΕΕ L 167/30.4.2004 σ. 1-39). Σημειώνεται ότι στη Συνθήκη για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπεται συντρέχουσα αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τα έργα υποδομής στους τομείς των μεταφορών, τηλεπικοινωνιών και ενέργειας [τίτλος XV (άρθρα 154-156) της ενοποιημένης απόδοσης της Συνθήκης, Επίσημη Εφημερίδα των Ε.Κ., αριθμ. C 325, της 24.12.2002].

Με τις λοιπές διατάξεις του Νσχ ρυθμίζονται κατ' αρχάς ζητήματα συναφή προς την ανωτέρω Σύμβαση. Ειδικότερα, οι διατάξεις του Άρθρου Δεύτερου προβλέπουν την εκ μέρους του Δημοσίου απόκτηση κυριότητας επί των εκτάσεων, που είχαν περιέλθει στην Ανώνυμη Εταιρία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων με τον διακριτικό τίτλο «Τ.Ε.Ο. Α.Ε.», τμήμα των οποίων καταλαμβάνει η Σύμβαση, καθώς επίσης και την τύχη των εκκρεμών δικών και του προσωπικού της εταιρίας αυτής. Οι διατάξεις του Άρθρου Τρίτου εισάγουν, για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της Σύμβασης, την ανάλογη εφαρμογή διατάξεων του ν. 3535/2007. Με τις διατάξεις των Άρθρων Τέταρτου και Πέμπτου ρυθμίζονται και άλλα ζητήματα αρμοδιότητας Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., τα οποία άπτονται εν προκειμένω και της Σύμβασης, πλην όμως έχουν γενική εφαρμογή. Συγκεκριμένως, καθορίζεται εξαιρετική διαδικασία, κατά παρέκκλιση διατάξεων του ν. 2882/2001, για την κήρυξη των απαλλοτριώσεων των εδαφικών εκτάσεων που απαιτούνται για την κατασκευή έργων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., τα οποία ανατίθενται με το σύστημα υποβολής προσφορών του άρθρου 4 παρ. 4 περ. η' του ν. 1418/1984, όπως η παρούσα Σύμβαση, ανοίγεται ειδικός έντοκος τραπεζικός λογαριασμός για τη διαχείριση των εν γένει εσόδων του Δημοσίου από τις Συμβάσεις Παραχώρησης και επιτρέπεται η επίταξη χώρων ή πραγμάτων αναγκαίων για την εκτέλεση των ανωτέρω έργων, εφόσον έχει κηρυχθεί απαλλοτρίωση, με την καταβολή αμέσως της σχετικής αποζημίωσης.

II. Παρατηρήσεις επί των επιμέρους άρθρων του Νσχ

1. Επί του Άρθρου Πρώτου

α) Με το Άρθρο Πρώτο του Νσχ, όπως προαναφέρθηκε, κυρώνεται και αποκτά ισχύ νόμου η Σύμβαση Παραχώρησης σχετικά με το Έργο της Μελέτης, Κατασκευής, Χρηματοδότησης, Λειτουργίας, Συντήρησης και Εκμετάλλευσης του Αυτοκινητοδρόμου «Ιονία Οδός» από Αντίρριο μέχρι Ιωάννινα, ΠΑΘΕ Αθήνα (Α/Κ Μεταμόρφωσης) – Μαλιακός (Σκάρφεια) και Συνδετηρίου

Κλάδου του ΠΑΘΕ Σχηματάρι – Χαλκίδα.

Η διοικητική δράση από το κράτος εκδηλώνεται συχνά με τη μορφή της διοικητικής σύμβασης (βλ. Σπ. Φλογαίτη, Η διοικητική σύμβαση: έννοια και φύση, εκδ. Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα, 1991, σελ. 21), ειδικότερη μορφή της οποίας είναι η σύμβαση κατασκευής και παραχώρησης της εκμετάλλευσης δημόσιου έργου, όπως η προκείμενη. Σύμβαση παραχώρησης δημόσιου έργου θεωρείται η σύμβαση με την οποία ο ανάδοχος αναλαμβάνει τη μελέτη, κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση του έργου με δική του χρηματοδότηση (ολική ή μερική) συμφωνεί δε να του αποδοθεί από το προϊόν της εκμετάλλευσης του έργου, για ορισμένη χρονική περίοδο, το σύνολο ή μέρος του εργολαβικού ανταλλάγματος. Κύρια χαρακτηριστικά της έννοιας της σύμβασης παραχώρησης είναι ότι ο μεν ανάδοχος της σύμβασης επωμίζεται κατά κύριο λόγο τους κινδύνους εκμετάλλευσης, το δε εργολαβικό ανταλλαγμα συνίσταται κυρίως στο δικαίωμα εκμετάλλευσης του έργου.

Η κύρωση της σύμβασης με νόμο είναι συνήθης πρακτική και κρίνεται αναγκαία όταν η σύμβαση είτε καταρτίσθηκε με διαδικασία διαφορετική από εκείνη που προβλέπουν οι γενικές ή ειδικές διατάξεις, είτε περιέχει όρους που δεσμεύουν τους τρίτους (μη συμβαλλομένους), είτε περιέχει όρους που αντίκεινται στην ισχύουσα νομοθεσία ή ειδικές φορολογικές ρυθμίσεις ή ρυθμίσεις για την επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν από την εκτέλεση και λύση της σύμβασης με διαιτησία. Στις περιπτώσεις αυτές, η σύμβαση καταρτίζεται με ιδιωτικό έγγραφο, η ισχύς της όμως εξαρτάται από την κύρωσή της με νομοθετική πράξη, μετά την οποία και μόνο παράγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ιδρύει (βλ. Ε. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδ. Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα – Κομοτηνή, 2005, σελ. 213 επ., και ΣτΕ 4025/1988 σύμφωνα με την οποία, εάν η σύμβαση δεν έχει κυρωθεί με νόμο, οι όροι της δεν δύνανται να υπερισχύσουν διατάξεων της νομοθεσίας). Όπως, μάλιστα, γίνεται δεκτό και έχει επισημανθεί και σε παλαιότερες εκθέσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας, όταν κυρούται η σύμβαση με νομοθετική πράξη, οι σχετικοί με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων όροι της εξακολουθούν να έχουν συμβατικό χαρακτήρα. Αντιθέτως, οι όροι της που αποκλίνουν από τις ισχύουσες διατάξεις ή θέτουν απρόσωπους κανόνες που δεσμεύουν τρίτους, έχουν τη φύση νομοθετικής διάταξης και είναι, ως εκ τούτου, δυνατόν οι διοικητικές πράξεις που εκδίδονται βάσει αυτών να προσβάλλονται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Πρέπει, τέλος, να επισημανθεί ότι, συμφώνως προς το άρθρο 5.2.1(α) 2. της Σύμβασης, η έναρξη της παραχώρησης τελεί υπό την αίρεση, μεταξύ άλλων, της έγκρισης, μέχρι το πέρας του τέταρτου μήνα από την υπογραφή της, ήτοι μέχρι την 30.4.2007, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τυχόν κρατι-

κών ενισχύσεων που παρέχονται ως μέρος του Συμβατικού Ανταλλάγματος με την υπό κύρωση Σύμβαση (άρθρα 87 έως 89 της ΣυνθΕΕ).

β) Στο άρθρο 17.2.3 της υπό κύρωση Σύμβασης ορίζεται ότι ο Παραχωρησιούχος «θα υποβάλει στον Ανεξάρτητο Μηχανικό, με κοινοποίηση προς το Δημόσιο, κάθε τμήμα της Μελέτης» σε ορισμένο αριθμό αντιγράφων, ο οποίος, προφανώς εκ παραδρομής, δεν έχει αναγραφεί.

γ) Στο άρθρο 36.1.5 (α) της υπό κύρωση Σύμβασης ορίζεται ότι «Για τον προσδιορισμό του φορολογητέου καθαρού εισοδήματος των εργολάβων και υπεργολάβων που εκτελούν εργασίες στο πλαίσιο της Σύμβασης Μελέτης – Κατασκευής [...], εφαρμόζονται οι διατάξεις της περιπτώσεως α' της παραγράφου 3 του άρθρου 34 του Ν. 2238/1994». Το άρθρο 34 του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος) αντικαταστάθηκε εξ ολοκλήρου με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 3522/2006 (ΦΕΚ 276 Α' /22-12-2006). Η παραπομπή, ωστόσο, σε αυτή τη διάταξη από το άρθρο 36.1.5 (α) της Σύμβασης αναφέρεται προφανώς στην προϊσχύσασα (και κατά κανόνα ευνοϊκότερη για τις τεχνικές επιχειρήσεις) μορφή του άρθρου 34 του ν. 2238/1994, δεδομένου και του ότι η Σύμβαση υπογράφηκε την 19.12.2006. Συγκεκριμένως, η παρ. 3 του άρθρου 34 του ν. 2238/1994 προέβλεπε, υπό την προϊσχύσασα μορφή της, ότι ως ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων, εργολάβων και υπεργολάβων που ασχολούνται με την κατασκευή δημόσιων τεχνικών έργων ορίζονται «τα εργολαβικά ανταλλάγματα που πιστοποιούνται με τους οικείους λογαριασμούς κατά τη διάρκεια της χρήσης τα οποία μειώνονται με τα ποσά των εγγυήσεων καλής εκτέλεσης που αντιστοιχούν σε αυτά». Η δε παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 2238/1994 προέβλεπε, υπό την προϊσχύσασα μορφή της, τον τεκμαρτό προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών των επιχειρήσεων της προηγούμενης παραγράφου (δηλαδή των επιχειρήσεων, εργολάβων και υπεργολάβων που ασχολούνται με την κατασκευή δημόσιων τεχνικών έργων) με εφαρμογή συντελεστή 10% επί των ακαθάριστων εσόδων τους. Με τη νέα διάταξη του άρθρου 34 του ν. 2238/1994, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3522/2006, διατηρείται μεν ο ίδιος ορισμός των ακαθάριστων εσόδων των επιχειρήσεων, εργολάβων και υπεργολάβων που ασχολούνται με την κατασκευή δημόσιων τεχνικών έργων (παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 2238/1994), πλην όμως θεσπίζεται ο καταρχήν λογιστικός προσδιορισμός των κερδών των ανωτέρω επιχειρήσεων ενώ η εφαρμογή του προϊσχύσαντος συντελεστή 10% επί των ακαθάριστων εσόδων διατηρείται μόνο σε περιπτώσεις κατ' εξαίρεση εξωλογιστικού προσδιορισμού των κερδών, όπως, λ.χ., μη τήρησης επαρκών ή ακριβών βιβλίων ή μη τήρησης βιβλίων (παρ. 5 του άρθρου 34 του ν. 2238/1994). Οι ως άνω νέες διατάξεις εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3522/2006, για τεχνικά έργα που αναλαμβάνονται από 1.1.2007.

Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι η προαναφερθείσα ρύθμιση της υπό κύρωση Σύμβασης, που εισάγει παρέκκλιση από τις κείμενες φορολογικές διατάξεις, ισχύει, όπως αναφέρθηκε, όχι από την υπογραφή της Σύμβασης, αλλά από την κύρωσή της με νόμο, δημιουργείται προβληματισμός ως προς το εάν εν προκειμένω θα εφαρμόζονται οι προϊσχύσασες ή οι ισχύουσες διατάξεις του ν. 2238/1994. Προς αποφυγή, επομένως, ερμηνευτικών δυσχερειών θα ήταν ίσως σκόπιμο να ρυθμισθεί το θέμα αυτό με την ενσωμάτωση ερμηνευτικής δήλωσης στο κυρίως σώμα του κυρωτικού της Σύμβασης νόμου, δηλαδή στα Άρθρα Δεύτερο και επόμενα.

2. Επί του Άρθρου Τέταρτου παρ. 1 έως 6

Η προτεινόμενη διάταξη θεσπίζει σειρά ρυθμίσεων σχετικώς με την κήρυξη απαλλοτρίωσης εδαφικών εκτάσεων απαραίτητων για την κατασκευή των έργων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., τα οποία ανατίθενται με το σύστημα υποβολής προσφορών «μερική ή ολική αυτοχρηματοδότηση του έργου, με διάφορα ανταλλάγματα» του άρθρου 4 παρ. 4 περ. η' του ν. 1418/1984 (τη λειτουργία, δηλαδή, ή εκμετάλλευση του έργου ή άλλα τυχόν ανταλλάγματα έναντι της κατασκευής του έργου), όπως ισχύει.

Συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση (σημείο Ζ4), το Άρθρο Τέταρτο του Νσχ ρυθμίζει ζητήματα που αφορούν στη διαδικασία κήρυξης και διεκπεραίωσης των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων ακινήτων τα οποία είναι απαραίτητα για την κατασκευή των αυτοκινητοδρόμων «Ιονία Οδός», «Μαλιακός-Κλειδί», «Αυτοκινητόδρομος Κεντρικής Ελλάδας (Ε-65)», «Κόρινθος-Τρίπολη-Καλαμάτα με κλάδο από Λεύκτρο προς Σπάρτη», «Ελευσίνα-Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος-Τσακώνα», οι οποίοι ανατίθενται από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. με το σύστημα της παραχώρησης της εκμετάλλευσής τους από τους αναδόχους.

Ενόψει των ανωτέρω θα ήταν χρήσιμο, ενδεχομένως, να διευκρινισθεί αν οι εξαιρετικές ρυθμίσεις του Άρθρου Τέταρτου του Νσχ αφορούν στο σύνολο των έργων του υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., τα οποία ανατίθενται με το σύστημα υποβολής προσφορών «μερική ή ολική αυτοχρηματοδότηση του έργου, με διάφορα ανταλλάγματα» του άρθρου 4 παρ. 4 περ. η' του ν. 1418/1984, ή σε ορισμένη μόνο κατηγορία έργων, ιδίως μάλιστα ενόψει και της παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου που ορίζει ότι τα έργα της παρ. 1 ανήκουν στα διευρωπαϊκά δίκτυα και θεωρούνται έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας.

3. Επί του Άρθρου Πέμπτου

α) Η προτεινόμενη ρύθμιση ορίζει ότι για την κατασκευή των έργων της παρ. 1 του Άρθρου Τέταρτου του Νσχ εφαρμόζονται οι διατάξεις των παρα-

γράφων 2 και 3 του άρθρου 5 του ν. 1838/1951. Επιτρέπεται, δηλαδή, η επίταξη, από τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., χώρων ή πραγμάτων αμέσως αναγκαίων για την εκτέλεση των έργων υπό όρους και αποζημιώσεις ρυθμιζόμενους και εγκρινόμενους από τον ίδιο μετά από γνώμη του κατ' άρθρο 3 του ν. 1838/1951 Συμβουλίου. Η σχετική αποζημίωση καταβάλλεται αμέσως, επιτρεπομένης περαιτέρω διεκδίκησης δικαστικώς.

Σημειώνεται ότι η λήψη του μέτρου της επίταξης προκειμένου περί της θεραπείας άμεσης κοινωνικής ανάγκης, όπως προκύπτει από τη σχετική συνταγματική διάταξη (18 παρ. 3 του Συντάγματος), σε συνδυασμό και προς τη φύση του μέτρου της επίταξης ως βάρους της ιδιοκτησίας, επιτρέπεται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι η κοινωνική ανάγκη για την οποία επιβάλλεται είναι έκτακτη, επείγουσα και πρόσκαιρη, και όχι μόνιμη, δυνάμενη να θεραπευθεί με αναγκαστική απαλλοτρίωση κατά τις διατάξεις του άρθρου 17 του Συντάγματος. Και στην περίπτωση, όμως, που η ανάγκη είναι μεν μόνιμη, αλλά ταυτοχρόνως άμεση και επιτακτική, επιτρέπεται, κατά την έννοια του άρθρου 18 παρ. 3 του Συντάγματος, η επιβολή του εξαιρετικού μέτρου της επίταξης έως ότου αντιμετωπισθεί κατά τρόπο οριστικό και μέσα σε εύλογο - κατά τις περιστάσεις- χρόνο, η θεραπεία της μόνιμης ανάγκης. Στην περίπτωση αυτή, η ανάγκη προσλαμβάνει, για το απαιτούμενο έως την οριστική αντιμετώπισή της χρονικό διάστημα, χαρακτήρα έκτακτο και πρόσκαιρο, ο οποίος δικαιολογεί την προσωρινή κατάληψη της ιδιοκτησίας με το μέτρο της επίταξης (βλ. ΣτΕ 1063/1998, 3385/1995, 2286/1994, 1776/1993, 4522/1988).

Σκοπός της προβλεπόμενης από τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 5 του ν. 1838/1951 επίταξης (ειδικώς για έργα χρηματοδοτούμενα και από κοινοτικά προγράμματα περιορισμένου χρόνου), συμφώνως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι η εξασφάλιση της χρήσης ακινήτου το οποίο είναι απαραίτητο για την κάλυψη ανάγκης, μόνιμης μεν, ταυτοχρόνως όμως άμεσης και επιτακτικής. Ενόψει, όμως, ακριβώς της χρηματοδότησης των έργων και από κοινοτικά προγράμματα περιορισμένου χρόνου, επιδιώκεται η ολοκλήρωση της διαδικασίας της απαλλοτρίωσης όσο το δυνατόν ταχύτερα, και γι' αυτό απαιτείται, ως προϋπόθεση για την επίταξη των αναγκαίων εκτάσεων, η προηγούμενη κήρυξη της απαλλοτρίωσης [ΣτΕ 3456/1998 (Ολομ), που έκρινε ως μη αντικείμενες στα άρθρα 17 παρ. 4 και 18 παρ. 3 του Συντάγματος, τις διατάξεις της παρ. 20 εδ. α' του άρθρου 6 του ν. 2052/1992 δυνάμει των οποίων για έργα διαπλάτυνσης οδών ή μεγάλων κυκλοφοριακών αρτηριών και κόμβων, σηράγγων, σταθμών ΜΕΤΡΟ και υπόγειων χώρων εντός ή εκτός πόλεων, αεροδρομίων, ελικοδρομίων ή λοιπών έργων υποστήριξης εν γένει των αερομεταφορών του προγράμματος δημόσιων επενδύσεων, τα οποία χρηματοδοτούνται και από

κοινοτικά προγράμματα περιορισμένου χρόνου και εφόσον έχει κηρυχθεί απαλλοτρίωση για την απόκτηση των αναγκαίων εκτάσεων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 5 του ν. 1838/1951, προς εκτέλεση των έργων μέχρι τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης].

β) Με τη διάταξη της παρ. 3 του Άρθρου Πέμπτου ορίζεται ότι «οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων και της παρ. 2 του άρθρου τέταρτου του παρόντος νόμου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις [...] που κρίνονται απαραίτητες για την απόληψη ληγνίτη με σκοπό την απρόσκοπτη λειτουργία των εργοστασίων της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού». Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή έχει περιεχόμενο παντελώς μη συναφές προς την ανωτέρω Σύμβαση, αλλά και ότι οι διατάξεις του Άρθρου Τέταρτου παρ. 1 έως 6 θέτουν γενικούς κανόνες δικαίου που ισχύουν όχι μόνο στην υπό κύρωση Σύμβαση, αλλά και σε πολλά μελλοντικά δημόσια έργα, η τελευταία φράση του τίτλου του Νοσχ «και ρύθμιση συναφών θεμάτων» θα έπρεπε ίσως να αντικατασταθεί με τη φράση «και λοιπές διατάξεις».

Αθήνα, 20 Μαρτίου 2007

Οι εισηγητές
Μαριάνθη Καλυβιώτου
Γεωργία Μακροπούλου
Γεώργιος Φωτόπουλος
Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο προϊστάμενος του Τμήματος
Ευρωπαϊκών Μελετών
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Επ. Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών